

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Actiones vitæ contemplatiuæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 2. *Actiones vite contemplatiua.*

VT hæ virtutes ad suæ perfectionis fastigium ascendant, tribuit Deus Iustis, vite contemplatiua alas, significatas, vt S. Gregorius ait, per quatuor alas mysticorum horum animalium. Nã quemadmodũ aues alis eleuantur in altum, ita iusti quatuor illis Spiritus donis, quæ Ilaías appellat a *SPIRITUM SAPIENTIAE & INTELECTVS, SPIRITUM SCIENTIAE & CONSILII*; & quatuor actionibus, quas S. Bernardus appellat, *LECTIONEM, MEDITATIONEM, ORATIONEM, & CONTEMPLATIONEM*, seipfos supra se attollunt, ad familiaritatem & consuetudinem suam in cœlo habendam. Hoc ipsum tamen præcipuè efficiunt quatuor insignes cognitiones: *DEI* scilicet *TRINI & VNIVS*, omniumque magnanimum, quæ in seipso habet: *IESV CHRISTI* Saluatoris nostri, & omnium, quæ ipse fecit, ac passus est pro nostro remedio & exemplo: *NOSTRIP* ipsorum, omniumque miseriarũ nostrarum, siue illæ ex corrupta nostra natura, siue culpa nostra proueniant, tam in corpore, quàm in anima; ac denique cognitio omnium *CREATURARVM*, quæ sunt quædam *DEI* beneficia, in nostrum subsidium, & reliquorũ mediocrium, quæ nobis est enlargius, vt perfecte illi seruire, & salui esse possimus. Quibus cognitionibus admirabiles respondent affectus amoris, laudis, gratitudinis, obedientiæ, imitationis, & humiliationis propriæ: qui stupenda quadam harmonia alij alios prouocant, aliosque multos excitant. ita vt in his affectibus locum habeat (iuxta mentem S. Gregorij) quod idem Prohera dixit, quod b *ala animalium altera alteram percutebat*, quo significabatur emulatio sancta, quã ipsæ virtutes in vnoquoque Iusto habent: & ipse S. Gregorius, *Ala*, inquit, *in nobis alam percuit, quia virtus virtutem excitat, dum vna alterã ad perfectionem pulsat*. Ala cognitionis *DEI* percuit alam cognitionis propriæ: vt hæc profundior sit, & ala propriæ cognitionis percuit *DEI* cognitionem, vt hæc sit multo excelsior. Oratio prouocat mortificationem; & hæc vicissim illam: vt vtraque perfectior euadat; *Obedientia* vocat patientiam, & hæc illam excitat: & omnes simul sonum edunt, quem ipse Propheta appellat: *quasi Dei sublimis*. quia & oritur ab ipso Deo, & ad eundem tendit: & in eo elucet bonitas & omnipotentia illius. Et quemadmodum alæ quando in altum attolluntur, corpus secum trahunt: Ita Oratio & familiaritas cum Deo exaltat reliqua omnia virtutum opera: vt fiant cœlestia ex pura & sincera ipsi Deo placendi intentione. Id quod insinuat idem Propheta cum ait: *d Facies animalium & pennas eorum excensas fuisse desuper*. Indicat enim virtutum moralium facies, Dei que ac Christi D. cognitionis alas valde conformiter extolli semper ad æterna & cœlestia, nunquam se ad res terræ viles dimittentem. Quo tamen non obstante, adiungit: *duæ penna tegebant corpora eorum*.

Homil. 3. & 4. in Ezech. Ala Iustior

a Isa 11 2 In scala Claustrali.

Quatuor cognitiones.

b Ezech. 3-13 Hom. 3. in Ezech.

Virtutum sancta emulatio.

c Eze. 1. 24.

Oratio eleuat Iustũ.

d Ezech. 1. 11.

c Prou. 24.
c. 16. |
Nemo sine
crimine vi-
uit.

f 1. Petr. 4. 8.

g Job. 10. c.
12.

h Eze 1. 13.

i Sap. 7. 22.

k Isa. 37. 31.

Nam (vt idem S. Doctor declarat) nullus ad eò est perfectus in hac vita, quin aliquid fœditatis habeat, quam operire sit opus: siquidem e *septies in die ca- dit iustus*, ideoque necesse est alas vite contemplatiuæ vtrumque hoc officiu præstare; volandi sc. & cooperiendi: volando ad contemplanda Dei magna- lia, vt ametur, eiq; obediatur; & easdem contrahendo ad propriam vilitatè meditandam seq; propterea odio habendum & contemnendum, actusque pœnitentiæ & charitatis exercendos: quam ait S. Petrus, f *Operire multitudi- nem peccatorum*. Quis verò recensere poterit magna subsidia, quæ Deus D. N. Iustis offert, visitans eos; magnumque eis diuina sua præsentia animu ad- dens, ad opera ad eò illustria exercenda. Nam g *visitatio tua* (inquit S. Job) *custodiuit spiritum meum*: visitatio enim illa confirmat, illustrat, accedit, fer- uorem addit, virtutumque facies extollit, cogitationum affectuumque alas feruenter agitat, efficitque vt alia alias cœlesti quadam Harmonia se pro- uocent. Quod idem Propheta explicuit dicens: h *In medio animalium discer- rebat splendor ignis, & de igne fulgur egrediebatur*. Quis hic ignis, splendor, & fulgur, hoc est: ait idem S. Doctor, nisi Spiritus ipse Sanctus, qui iustos vi- sitans, inter eos discurrit consumens tanquam ignis eorum vitia & imper- fectiones; cœlestibusque illustrationibus cor illuminas, & tanquam fulgur inspirationibus, tenerrimisq; affectibus inflammans, & ad virtutum exer- citia eos extimulans. Stupendo enim quodam modo vnus cum sit, i *stabilis est ac mobilis, firmus, & varius*, non in se, sed in effectibus, quos in suis facit a- micis. *Stabilis* est, quoad virtutes & dona, auxiliaque ad eorum salutem & perfectionem necessaria: quæ semper quod in se est absque vlla mutatione, & varietate illis offert: *firmus* est in eis iuuandis, vt casti sint, humiles & pa- tientes; & vt virtutum actiones exerceant: quæ illis competunt, vt in statu suo perfecti euadant. Est tamen *mobilis & varius*, quoad alia dona & gratias, quæ dicuntur gratis data: quale est donum contemplationis, deuotionis sensibilis, lacrymarum, consolationum, & spiritualium deliciarum, alio- rumq; similibus effectuum, visitationum interiorum: cum quibus diuinus Spiritus ita versatur inter Iustos, vt modò discedere, modò venire videat- ur; modò sese manifestet, modò occultet: & cum sit præsens, simulat se absentem; venit ad eos, vt animum resumant; discedit, vt sese humiliant; ve- nit vt aduertant, quid sint, & valeant ex eius virtute; discedit, vt nihilum agnoscant, quod ex seipsis habent; accedit, vt illustria valdè quædam faci- ant, discedit, vt magnas tribulationes patiantur; venit, vt k *radicem* (sicut ait Isaias) *mittant deorsum, & faciant fructum sursum*: vt crescant scilicet in virtu- tibus, quæ in altum ascendens, animam cum suo creatore coniungunt; dis- cedit, vt profundiores iaceant radices in virtutibus sui contemptus. Estque ad eò admiranda DEI nostri sapientia, vt hac varietate sua illos faciat sta-

biles;

biles; & hac mutatione ita corroboret: vt illi non mutentur; sed confirmat, vt perseuerent. Ex quo fit, vt non solum ipsæ Dei visitationes; sed etiam absentia, prædicto hoc modo media sint apta perfectionis: quamuis inter perfectos spiritus ipse discurrat velociter. nam, etsi modicum absit, id facit, vt citius illos visitet; & vt ipsi quoque accelerent, & crescant, sequentes hos diuinos impulsus. Nam propterea addidit Propheta: *animalia ibant & reueriebantur in similitudinem fulguris coruscantis.* sicut enim spiritus ipse sanctus suos habet accessus & recessus: ita & illi habent suos, sequentes in vtriusque diuini spiritus directionem. Cum enim Deus venit ac visitat: sequuntur ipsum, aggrediendo illustrata facta, quæ inspirat: quando autem Deus se abscondit, atque deserit: redeunt ipsi ad suam paruitatem, humiliant, & contrahunt se intra seipsum. Nunc accedunt ad contemplationem, & ad cæli altitudinem ascendunt, vt cum Deo coniungantur; nunc redeunt ad actionem, & attendunt tum propriæ mortificationi, tum aliorum ædificationi, & utilitati: & vtrouique se habent tanquam fulgura coruscantia. accurrunt enim velociter ad omnia, quæ Deus vult; siue illa sint sublimia, siue abiecta. nec minus sanctitas eorum elucet in humiliatione, quàm in exaltatione. quemadmodum paulò inferius videbimus. Concludamus itaque dicentes, quod cum Spiritus Sanctus ad eò sit potens, ad te in egregio hoc facinore iuuandum: tutò possis illud aggredi, dicens cum Regio Propheta: *Mada Deus virtuti tuæ, & confirma quod operatus es in nobis.* O diuine spiritus, iube tuam virtutem corroborare nostram & Confirmationis gratia perface, quod per baptismi gratiam inchoasti, Amen.

S. Greg. sup
Consolatio
ne & desola
tione aque
iuuantur
Iusti.
I Eze. 1, 14

Iusti indif
ferentes ad
parua &
magna.

m Pf. 67. 19

CAPVT IX.

QVOD PATRINI ADHIBEANTVR IN
Baptismo & Confirmatione, indicare necessitatem habendi
spirituales patres, quorum opera perfectionem
consequamur & qua ratione sit eis
parendum.

X Apostolorum traditione habet Ecclesia duas alias consuetudines in administratione Baptismi & Confirmationis: in quibus ostendit, nos habere opus alijs hominibus ad perfectionem; quam, dum hæc Sacramenta suscipimus, profiteremur. Nam primò, (vt S. Dionysius ait) assignat baptizandis aliquem patrinum, tanquam Pædagogum & Magistrum, qui per manum Sacerdotis eum sub tutela & perfectione sua accipit; seque obligat, ad illum instruendum in omnibus quæ ad Christiani hominis statum spectant: quoad ea scilicet, quæ debent

credere,

c. vlt. de Ec
cles Hierar.
S. Tho. 3. p.
q. 67. a. 7.
& 8.